

- γείτο ἀνδρῶν· ὡς καὶ Ἀβραάμ· ἔδειξε πί-
σται δικαιοθεῖς πρὸ τῆς περιτομῆς. 632.
- Γ'. Ἱστορία κεφαλαιώδης ἐν ἐπιτομῇ τὰ ἐβραϊ-
κὰ διεξιούσα, καὶ ἄχρις Ἡρώδου τοῦ ἐξ ἀλ-
λοφύλων ἄρξαντος τοῦ Ἰουδαίων ἐθνους κα-
τιούσα, δὴλὴν καθιστῶσα τὴν προφητείαν,
τὴν, «Οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα, καὶ
ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἔλθῃ ὃ
ἀπόκειται, καὶ αὐτὸν εἶναι προσδοκίαν ἐ-
θνῶν». 637.
- Ζ'. Περὶ τῶν ἁγίων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης· καὶ
περὶ τῆς γεννήσεως καὶ ἀνατροφῆς τῆς ὑπερ-
αγίας Θεοτόκου ἐν τῷ ναῷ· καὶ ὡς ἐμνη-
στεύθη τῷ Ἰωσήφ. 652.
- ΙΓ'. Περὶ τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεο-
τόκου· καὶ περὶ τῆς ἁγίας Ἐλισάβετ, καὶ
τῆς κυφορίας αὐτῆς· καὶ περὶ τῆς ταρχῆς
τοῦ μνήστορος Ἰωσήφ διὰ τὴν ὑπερφυᾶ τοῦ
Ἰησοῦ σύλληψιν. 653.
- Θ'. Περὶ τοῦ γένους Ἀντιπάτρου καὶ Ἡρώδου·
καὶ περὶ Ἑρκανοῦ καὶ Ἀριστοβούλου τῶν
ἀρχιερέων· καὶ ὡς ὑπὸ Καίσαρος Αὐγού-
στου βασιλεὺς Ἡρώδης τῶν Ἰουδαίων γενό-
μενος, δια τὸ αλλόφυλον τὰς ἀπὸ τοῦ Ἑσ-
δρα ἀναγραφὰς τῶν φυλῶν πυρὶ δίδωσι· καὶ
τὴν ἀρχιερωσύνην ἐπὶ ὧν τῷ βουλομένῳ
ἐτίθη. 656.
- Ι'. Περὶ τῆς ὑπὸ Αὐγούστου Καίσαρος γενομέ-
νης κατὰ Κυρήνιον ἀπογραφῆς· καὶ ὅσα περὶ
αὐτοῦ Ἰώσηπος ἱστορεῖ· καὶ περὶ Ἰούδα τοῦ
Γαλιλαίου. 660.
- ΙΑ'. Ἐπιστολὴ Ἰουλίου Ἀφρικανοῦ τοῦ ἱστορι-
κοῦ πρὸς Ἀριστείδην περὶ τῆς ἐν τῇ γενεα-
λογίᾳ Χριστοῦ δοκουσῆς διαφωνίας τῶν
θείων εὐαγγελιστῶν Ματθαίου τε καὶ Λου-
κᾶ. 664.
- ΙΒ'. Περὶ τῆς θείας γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἔτι δὲ περὶ τῆς περιτομῆς
καὶ τῆς Ὑπαπαντῆς· καὶ διήγησις περὶ Συ-
μεῶν τοῦ θεοδόχου. 665.
- ΙΓ'. Περὶ τοῦ ἐξ Ἀνατολῆς παραδόξου ἀστέρος
τῇ γεννῇσαι ἀναφανέντος Χριστοῦ· καὶ περὶ
τῶν δωροφόρων Μάγῶν· καὶ τῆς Ἡρώδου
ἀπάτης. 669.
- ΙΔ'. Περὶ τῆς εἰς Αἴγυπτον τοῦ Σωτῆρος φυγῆς·
καὶ ὡς Ἡρώδης τὰ ἐν Βηθλεὲμ βρέφη ἀνεῖ-
λε· καὶ περὶ τοῦ προδρόμου Ἰωάννου· καὶ
περὶ τῆς ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Σωτῆρος διδασκα-
- λίᾳ, ἥνικα δώδεκα ἐτῶν ἦν. 673.
- ΙΕ'. Ὡς ὁ πρῶτος Ἡρώδης, θεηλάτῳ πληγῇ·
μάστιγι, βιαίως ἐξέρέηξε τὴν ψυχὴν, διή-
γησις ἐκ τῆς ἐπτακαίδεκάτης τῶν ἀρχαιο-
λογιῶν Ἰωσήπου. 677.
- ΙΣ'. Περὶ τῆς τετραρχίας τῶν παίδων Ἡρώδου·
καὶ ὡς Ἀρχελάου τῆς ἰδίας τετραρχίας τῶν
Ἱεροσολύμων πρὸς τοῦ Καίσαρος ἀπελασθέν-
τος, Πόντιος Πιλάτος τῷ δωδεκάτῳ ἔτει
τῆς Τιβερίου ἀρχῆς διάδοχος τῆς ἐκείνου
τετραρχίας γίνεται. 681.
- ΙΖ'. Περὶ τῆς τελευτῆς τοῦ Καίσαρος Αὐγούστου
καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ γενομένων· καὶ περὶ τοῦ
προγόνου αὐτοῦ Τιβερίου τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ
διαδεξαμένου· καὶ περὶ τῶν κατ' αὐτὸν
μερικῇ διήγησις. 681.
- ΙΗ'. Περὶ τοῦ κηρύγματος καὶ τῆς διδασκαλίας
Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ· καὶ περὶ τοῦ βα-
πτίσματος τοῦ Χριστοῦ· ἔτι δὲ καὶ περὶ
τῆς μαρτυρίας τοῦ Ἰωάννου. 685.
- ΙΘ'. Ὡς εἰς ἐλεγχον ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρώδῃ κα-
τέστη διὰ τὴν Ἡρωδιάδα· καὶ ὡς ἐτμήθη
ἐν τῷ συμποσίῳ τὴν κεφαλὴν, καὶ τοῖς ἐν
ᾧδῃ κηρύζων προῆλθε. 689.
- Κ'. Περὶ τοῦ αἰσχίστου μέρους τῆς Ἡρωδιάδος,
καὶ τοῦ θανάτου Ἡρώδου· καὶ οἷα περὶ τού-
του ἱστόρησεν ὁ Ἰώσηπος· καὶ ὡς δι' ἐπαί-
νου τὸν Βαπτιστὴν ἄγει. 692.
- ΚΑ'. Περὶ τοῦ πειρασμοῦ τοῦ Σωτῆρος, καὶ περὶ
τῆς ἐκλογῆς τῶν ΙΒ'. καὶ Ο'. μαθητῶν· καὶ
περὶ τοῦ εὐαγγελικοῦ κηρύγματος. 696.
- ΚΒ'. Τίς ὁ σκοπὸς τῆς εὐαγγελικῆς διδασκαλίας
τῶν ἐντολῶν· καὶ τίς ἡ τῶν παραβολῶν δύ-
ναμις· ὅτι διὰ πράξεως καὶ θεωρίας εἰς τὴν
θείαν καὶ τελεῖαν ἀγάπην ἀγόμεθα, θεοσι-
δεῖς γινόμενοι καὶ συγκληρονόμοι Χρι-
στοῦ. 697.
- ΚΓ'. Τίνα τῶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ ἔργων ἀνθρώπων
τέλειον ἐμφαίνουσι τὸν Χριστόν· τίνα δὲ
πάλιν Θεὸν τέλειον. 704.
- ΚΔ'. Ἐπιτομὴ τῶν ἐν τοῖς τέσσαρσιν εὐαγγελίοις
ὑπερφυῶν θαυμάτων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ τὴν τούτου πληροφοροῦντων
θεότητα. 704.
- ΚΕ'. Περὶ τῆς θείας μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆ-
ρος, καὶ τοῦ κατὰ τὸν φίλον αὐτοῦ Λάζα-
ρον ὑπερφυοῦς θαύματος. 708.
- ΚΣ'. Περὶ πασῶν τῶν παραβολῶν τοῦ Σωτῆρος